

Møte tirsdag den 4. mars 2008 kl. 21.57

President: R u n e J . S k j æ l a a e n

D a g s o r d e n (nr. 20):

1. Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i innskuddspensjonsloven, forsikringsformidlingsloven, forsikringsloven mv.
(Innst. O. nr. 34 (2007-2008), jf. Ot.prp. nr. 24 (2007-2008))
2. Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om lov om endringer i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 (gjennomføring av forordning (EF) 561/2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innenfor veitransport og om endring av forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt om oppheving av forordning (EØF) nr. 3820/85 m.m.)
(Innst. O. nr. 28 (2007-2008), jf. Ot.prp. nr. 17 (2007-2008))
3. Referat

Valg av settepresident

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges en settepresident for Odelstingets møte i dag – og anser det som vedtatt.

Presidenten vil foreslå Per Rune Henriksen. – Andre forslag foreligger ikke, og Per Rune Henriksen anses enstemmig valgt som settepresident for Odelstingets møte i dag.

S a k n r . 1

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i innskuddspensjonsloven, forsikringsformidlingsloven, forsikringsloven mv. (Innst. O. nr. 34 (2007-2008), jf. Ot.prp. nr. 24 (2007-2008))

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [21:58:32] (ordfører for saken): Først har jeg fått beskjed om å gjøre oppmerksom på at det er en kommafeil i innstillingens I. Kredittilsynsloven § 1 første ledd nr. 3 skal lyde:

«Skadeforsikringsselskaper, herunder utenlandske skadeforsikringsselskapers generalagent (hovedagent) i Norge, og gjenforsikringsselskaper.»

Det siste kommaet var altså uteglemt.

Odelstinget behandler i dag innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i innskuddspensjonsloven, forsikringsformidlingsloven, forsikringsloven samt verdipapirhandelsloven.

I proposisjonen fremmes det forslag om forbud mot provisjon fra forsikringsselskap til forsikringsmegler, forslag om å utvide omfanget av skattefavisert pensjon for selvstendig næringsdrivende og frilansere og forslag til gjennomføring av EØS-regler som svarer til gjenforsikringsdirektivet. Videre foreslås det å ta inn en henvisning til sykehjelps- og pensjonsordningen for leger i lov om beskyttelse av supplerende pensjonsrettigheter for ar-

beidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor EØS-området. Det foreslås også fire mindre rettelser/presiseringer i lov om sikringsordninger for banker, forsikringsloven og verdipapirhandelsloven.

Komiteen slutter seg til de foreslåtte lovendringene som Regjeringen fremmer i denne proposisjonen. Men det er ett område hvor komiteen ser ulikt på Regjeringens forslag. Det gjelder Regjeringens ønske om et generelt forbud mot provisjoner fra forsikringsselskap og andre forsikringstilbydere til forsikringsmegler. Det er et forslag som Regjeringen hevder vil skape uavhengighet mellom forsikringsselskapene og forsikringsmeglerne, og styrke tilliten til aktørene i forsikringsmarkedet.

Mindretallet, bestående av Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, ser det som positivt at Regjeringen legger vekt på at uavhengighet og transparens er sentrale betingelser for å sikre økt konkurranse, men viser til at i internasjonal forsikringsmegling er hovedregelen at forsikringsmeglernes tjenester blir godtgjort i form av provisjon fra forsikringsselskapene.

Et provisjonsforbud med få unntaksbestemmelser, slik Regjeringen foreslår, vil kunne svekke konkurransen i det norske markedet ettersom et slikt forbud kan vanskeliggjøre bruken av distribusjonskanalen gjennom forsikringsmegler. Dette vil særlig være tilfellet i forhold til nye aktører som vil få en høyere terskel for å tilby sine tjenester til norske kunder.

Mindretallet viser bl.a. til Kredittilsynets høringsuttalelse til Banklovkommisjonens forslag, der Kredittilsynet ikke anbefaler å innføre forbud mot provisjon – dette fordi Kredittilsynet mener markedet vil kunne regulere oppgjørsformen etter hva som er mest hensiktsmessig. Dette forutsetter imidlertid tilstrekkelig informasjon for kundene i markedet, og mindretallet understreker derfor betydningen av opplysningsplikt og transparens i hele forsikringsmarkedet. Mindretallet ber derfor Regjeringen vurdere å komme tilbake til Stortinget med forslag til tiltak for å sikre dette.

Mindretallet, representert ved Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre, har merket seg at Regjeringen foreslår enkelte unntak fra forbudet mot meglerprovisjon. Disse knytter seg til særlige forhold ved internasjonal forsikringsvirksomhet. Mindretallet mener imidlertid at de foreslåtte unntakene ikke går langt nok, og at unntaket primært også bør gjelde store norske bedrifter som allerede er underlagt avtalefrihet i gjeldende forsikringslovgivning.

Dersom et slikt ytterligere unntak mot formodning ikke får flertall, vil mindretallet imidlertid slutte seg til det fremsatte forslaget sekundært.

Da forbudet mot meglerprovisjon vil føre til endringer i bransjens rutiner med hensyn til avlønning av forsikringsmeglerne med mulige endringer i mange meglernes personlige økonomi som en konsekvens, ber mindretallet Regjeringen sørge for en smidig overgangsordning i tråd med den som ble benyttet i forbindelse med endringen av den danske lovgivningen på området i 2005. En slik overgangsperiode bør fastsettes i nær dialog med næringens aktører.

Komiteen slutter seg enstemmig til proposisjonens

øvrige lovforslag, men samtlige fire opposisjonspartier forutsetter at endringer som foreslås i kredittilsynsloven, ikke medfører noen endring i forhold til muligheten for norske selskaper til å kjøpe reassurans i tredje land, selv om reassuransen da plasseres i et gjenforsikringsselskap som ikke er underlagt offentlig tilsyn i sitt hjemland. Mindretallet viser til Finansnæringens Hovedorganisasjons høringsinnspill der organisasjonen presiserer viktigheten av at denne valgmuligheten ikke forringes i forhold til dagens situasjon.

Jeg ønsker med dette å ta opp det forslaget som Fremskrittspartiet fremmer sammen med Høyre og Venstre. Skulle dette forslaget falle, vil de nevnte partier stemme for Regjeringens forslag.

Presidenten: Representanten Christian Tybring-Gjedde har tatt opp det forslag han refererte til.

Presidenten vil gjøre oppmerksom på at den reglementsmessige tid er ute, men vil foreslå at Odelstingets møte fortsetter til dagens kart er ferdigbehandlet. – Det anses vedtatt.

Alf E. Jakobsen (A) [22:03:48]: Til tross for at mørket har senket seg ikke bare over representantene, men over Oslo, og at det har vært en lang dag som nå er gått mot kveld, har jeg lyst til å driste meg til å si noe om denne saken. Jeg mener dette er en veldig god forbrukersak, som har en del av den samme snerten som lov om eiendoms-megling hadde. Derfor har jeg ikke lyst til å forbigå den i stillhet selv om det er sent.

Regjeringen legger i proposisjonen fram forslag til forbud mot provisjon fra forsikringsselskap til forsikringsmegler, forslag om å utvide omfanget av skattefavoredert pensjon for selvstendig næringsdrivende og frilansere og forslag til gjennomføring av EØS-regler som svarer til gjenforsikringsdirektivet.

Det er slik, som saksordføreren sa, at på de fleste områder er det stor grad av samstemmighet i komiteen som slutter opp om Regjeringens forslag til de ulike lovendringene. Det foreligger imidlertid på noen områder nyanse i merknadene og, som saksordføreren sa, også endringsforslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre på ett punkt.

Av de endringer som er fremmet, er det en positiv sak at det åpnes for at selvstendig næringsdrivende og frilansere får adgang til fradrag for risikodekninger, dvs. uføre- og etterlatteytelser, knyttet til den skattefavorederte pensjonsordningen. Dette var et spørsmål som ble berørt da Stortinget i slutten av mai 2006 vedtok lovregler om at tjenestepensjon skulle tre i kraft fra 1. januar 2006.

Jeg skal i det følgende i hovedsak konsentrere meg om forhold der det er ulikt syn på det som er lagt fram, enten det er i merknader fra mindretallet, eller der det gjennom henvendelser utenfra er kommet synspunkter. Det berører forhold knyttet til forbudet mot provisjoner fra forsikringsselskap og andre forsikringstilbydere til forsikringsmegler.

Diskusjonen knytter seg i hovedsak til to temaer – det ene er hensynet til overgangsregler eller ytterligere unntak

fra forbudet om provisjon fra forsikringsselskap til forsikringsmegler når det gjelder større bedrifter som allerede er underlagt avtalefrihet i gjeldende forsikringslovgivning.

De fire opposisjonspartiene mener at Regjeringen bør sørge for en smidig overgangsordning, og at denne bør fastsettes i en dialog med næringens aktører. Her har jeg lyst til å vise til at Regjeringens forslag er et resultat av en særdeles omfattende prosess, og aktørene i forsikringsbransjen, inkludert representanter fra forsikringsmeglerne, har vært involvert i hele prosessen. Hensynet til forutberegnelighet og tilpasning til markedet er, slik jeg ser det, godt ivaretatt. Det vil være uheldig dersom overgangsregler får et slikt omfang og innhold at det svekker tilliten til forsikringsmeglernes uavhengighet og gjennomsiktigheten i markedet.

Jeg vil her vise til at Finansnæringens Hovedorganisasjon 11. oktober 2002 fastsatte en bransjenorm for forsikringsselskapenes forhold til forsikringsmeglere innenfor skadeforsikring. Denne normen gikk ut på at forsikringsselskapene ikke skulle betale provisjon til forsikringsmeglere, dvs. at de var enig med Regjeringen. En tilsvarende bransjenorm for livsforsikring ble vedtatt 9. desember 2005.

De tre opposisjonspartiene Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre går inn for at det samme unntaket som Regjeringen gjør for internasjonal forsikringsvirksomhet når det gjelder forbudet mot meglerprovisjon, også skal gjelde store norske bedrifter. Slik jeg ser det, vil en ytterligere utvidelse av unntakene svekke de positive virkningene av forbudet i form av mindre effektiv konkurranse i markedet. Jo flere unntak vi legger opp til, jo mer vil virkeområdet for forbudet utthules. Jeg vil understreke at det i proposisjonen ikke foreslås et forbud mot meglerprovisjon/betaling av provisjon til forsikringsmegler. Jeg har fått noen enkelthenvendelser der man nærmest har forstått det slik. Det denne saken dreier seg om, er hvem som skal betale provisjonen.

Forslaget innebærer at det innføres et forbud mot at forsikringsselskap og andre forsikringstilbydere betaler provisjoner til forsikringsmegler. Provisjoner o.l. må derfor betales av forsikringskunden. En forsikringsmegler skal ivareta kundens interesser, og når det er forsikringsselskapet som betaler provisjonen til megleren, kan det skape uheldige interessekonflikter. Forslaget vil derfor etter flertallets og Regjeringens mening bidra til å styrke uavhengigheten mellom forsikringsselskapene og forsikringsmeglere, og derigjennom også styrke tilliten til aktørene i forsikringsmarkedet.

Jeg er ikke i tvil om at Regjeringens forslag om at vederlag til forsikringsmegler avtales med kunden før oppdraget gjennomføres, også vil være et vesentlig bidrag til å styrke gjennomsiktigheten i forsikringsmarkedet.

Det er framført argumenter for at en omlegging der forsikringskundene selv skal betale provisjonen, vil svekke bruken av forsikringsmeglere som distribusjonskanal. Det er vanskelig å se hvorfor det at forsikringskundene selv skal betale provisjonen, skulle lede til svekkelse av bruken av forsikringsmeglere som distribusjonskanal. Det er liten grunn til å tro at lovforslaget vil gjøre det vanskeligere for

nyetableringer i forsikringsmarkedet. Tvert imot må det antas at den økte gjennomsiktigheten som forslaget innebærer, vil gjøre det enklere for nyetableringer å nå fram til forsikringskundene med sine tilbud.

Så vil jeg vise til at det i Regjeringens forslag ligger unntak for å motvirke uheldige situasjoner. Regjeringens forslag innebærer at det gjøres unntak fra forbudet mot meglerprovisjon i det internasjonale forsikringsmarkedet der meglerprovisjoner er innarbeidet hos alle parter. Det er særlig hensynet til ikke å skape konkurransemessige ulemper for nasjonale forsikringsselskap og meglerforetak som har vært utslagsgivende ved utformingen av unntak. Hensynene som taler for et forbud mot at forsikringsselskapene betaler meglerne provisjon, taler også for at unntak fra hovedregelen ikke bør være større enn nødvendig.

De foreslåtte unntakene fra forbudet mot meglerprovisjon er av begrenset rekkevidde sett i forhold til forsikringsmarkedet som helhet.

Så ser jeg at komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre peker på at ordlyden i § 5-2a bokstav h skaper rom for fortolkninger, og de foreslår den endret. Slik jeg forstår saken, er det enighet om at man med ordlyden «ren internasjonal varetransport» mener «varer som transporteres utenfor Norge».

Avslutningsvis vil jeg anbefale komiteens tilråding på de ulike punkter.

Svein Flåtten (H) [22:12:02]: Saksordføreren har på en utmerket måte gjort rede for saken. Han har i tillegg gjort rede for de forslagene som Høyre er med på, også den nokså omfattende merknaden som vi har.

Jeg har bare lyst til å understreke et par forhold. Det første er at det i dag er en relativt smal konkurranse på dette området. Det er en tre-fire aktører som har en meget stor markedsandel. Da sier det seg selv at nye forsikringsgivere løper en stor risiko ved å etablere seg i markedet. Det er med andre ord ingen fungerende god konkurranse, og det trengs distribusjon gjennom forsikringsmegler. Det kan være svært konkurranseeffektivt.

Så er det riktig som representanten Jakobsen sier, at denne saken kan ha en viss likhet med saken om ny lov om eiendomsmegling. Det som er likt, er at når de rød-grønne partiene hører ordet «provisjon», har man en spinalrefleks som går på at her må det være noe galt. Men det er det ikke i denne saken. I internasjonal forsikringsmegling er hovedregelen at forsikringsmeglerens tjenester godtgjøres i form av provisjoner fra forsikringsselskapene. Og et forbud vil utvilsomt kunne svekke det norske markedet. Det er jo det vi ønsker – at det blir et best mulig marked som fungerer best mulig for brukerne.

Det siste punktet som jeg gjerne vil ta opp, gjelder konkurranse. Det er ganske forunderlig i denne saken at det er Kredittilsynet i sin høringsuttalelse til Banklovkommissjonens forslag som har måttet gå i bresjen og si at det ikke er noen grunn til å anbefale å innføre forbud mot provisjon, men at markedet bør regulere denne oppgjørsformen selv. Veldig ofte når finanskomiteen debatterer sine saker, er

det for de fleste trygt og godt å lande på det Kredittilsynet mener. Jeg konstaterer at i denne saken er det opposisjonen som har funnet det trygt, og posisjonen ikke fullt så trygt.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Heikki Holmås (SV) [22:14:56]: Jeg hadde egentlig tenkt å holde innlegg, men jeg tror jeg klarer meg med en replikk, fordi jeg slutter meg til alt det Alf E. Jakobsen har sagt.

Jeg har et spørsmål til Svein Flåtten, for jeg prøver og prøver og prøver å lese mindretallets merknader og forstå hva det er de egentlig mener, og hva det er de egentlig er redd for. For det er jo ikke slik at vi innfører et forbud mot provisjoner, men vi innfører et forbud mot at provisjoner skal betales av den som faktisk tilbyr forsikringen. Og da er spørsmålet veldig enkelt: Hvordan i all verden kan representanten Flåtten mene at dette vil svekke konkurransen? Man må jo ha noen argumenter. Hvis Flåtten er mekler og skal tilby meg – som i dette tilfellet er Telenor Mobil – en forsikringsavtale, hvorfor er det slik at denne konkurransen som Flåtten snakker om, blir svekket ved at det er jeg som betaler provisjon på den forsikringen som Flåtten tilbyr, istedenfor at det er forsikringsselskapet som betaler den?

Svein Flåtten (H) [22:16:09]: Dette er relativt lett å forklare, og jeg tror jeg snakket om det i mitt innlegg. Her har vi en internasjonal bransje, og i internasjonal forsikringsmegling er hovedregelen at forsikringsmeglernes tjenester godtgjøres nettopp i form av provisjoner fra forsikringsselskapene. Selv om representanten Holmås kanskje ikke liker det, er det jo helt opplagt at vi vil kunne få internasjonale selskaper som kommer inn og gjør dette. Jeg ser ingen grunn til at vi skal forby dette, og jeg føler meg på fullstendig trygg grunn, siden også Kredittilsynet anbefaler at dette får markedet selv håndtere.

Heikki Holmås (SV) [22:17:02]: Spørsmålet er jo veldig enkelt. Hvis Flåtten gjør en god nok jobb for meg som den som har behov for denne forsikringen, hvorfor i all verden skal det ikke være slik at dette forsikringsselskapet, uavhengig av hvor det kommer fra – enten det kommer fra resten av verden eller fra Norge – er villig til å betale nøyaktig det samme, altså senke prisen på forsikringen sin tilsvarende den provisjonen som Flåtten ellers ville ha, hvis vedkommende forsikringsselskap skal tilby meg en forsikringsordning? På den måten vil forsikringsselskapet komme ut med en akkurat like god deal som det de ville ellers, og jeg ville ha Flåtten's lojalitet hos meg, i stedet for at lojaliteten lå hos forsikringsselskapet.

Svein Flåtten (H) [22:17:44]: Svaret på dette er relativt kort. Jeg skal ikke møte det med et motspørsmål, men bare si som så: Hva er problemet med at vi har flere måter å løse dette på, som også Kredittilsynet anbefaler? Hvorfor skal vi innskrenke disse mulighetene?

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til replikk. Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1. (Votering, se side 279)

Sak nr. 2

Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om lov om endringer i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 (gjennomføring av forordning (EF) 561/2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innenfor veitransport og om endring av forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt om oppheving av forordning (EØF) nr. 3820/85 m.m.) (Innst. O. nr. 28 (2007-2008), jf. Ot.prp. nr. 17 (2007-2008))

Presidenten: Etter ønske fra transport- og kommunikasjonskomiteen vil presidenten foreslå at taletiden begrenses til 40 minutter og fordeles med inntil 5 minutter til hvert parti samt 5 minutter til statsråden.

Videre vil presidenten foreslå at det gis anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker etter innlegg fra statsråden innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Arne Sortevik (FrP) [22:20:01] (ordfører for saken): Kjøre- og hviletidsregelverket er i stadig utvikling for å ivareta de overordnede formålene om bedre trafiksikkerhet, bedre arbeidsvilkår for sjåfører og like konkurransevilkår i transportnæringen.

Forordning (EF) 561/2006 er tatt inn i EØS-avtalen. Hoveddelen av forordningen inneholder endringer av reglene om kjøring, pauser og hviletid samt endringer av hvilke kjøretøy som er omfattet av og hvilke som nasjonalt kan unntas fra reglene. Disse endringene er gjennomført ved forskrift av 2. juli 2007 nr. 877 om kjøre- og hviletid for vegtransport i EØS.

Forordningen inneholder også bestemmelser som skal styrke håndhevingsmulighetene for å bidra til bedre trafiksikkerhet, bedre arbeidsvilkår for sjåfører og lik konkurranse innen vegtransportnæringen. Tre av disse bestemmelsene utgjør bakgrunnen for det foreliggende forslaget.

Dette er en sak der vi gjennom EØS-avtalen i Norge tilpasser oss det EU gjør. Mange ganger går slik tilpasning etter Fremskrittspartiets mening for raskt og for reservasjonsløst. Det er ofte lurt å tenke seg godt om.

Slik er det også på dette området, som er et viktig område. Det er viktig å legge til rette for bedre trafiksikkerhet, bedre arbeidsvilkår for sjåfører og lik konkurranse innen vegtransportnæringen. Likevel er jeg glad for at hele komiteen har samlet seg om en rekke merknader som gir føringer for hvordan både forskrifter som er innført, og lovverk som gjennom denne saken innføres, skal forstås og håndheves.

Jeg vil oppfordre statsråden til å bekrefte at hun vil følge de føringene som en samlet komite gir uttrykk for, siden

Stortinget har litt ulik erfaring nettopp med oppfølging av komitemerknader med klart politisk innhold.

Jeg vil spesielt peke på følgende merknad:

«Komiteen har merket seg at departementet i dialog med berørte aktører vil gjøre en fornyet vurdering av behovet for eventuelle varige nasjonale unntak i forskrifter som regulerer kjøre- og hviletid før de midlertidige unntakene utløper 1. august 2008. Komiteen legger til grunn at det blir en grundig dialog, og at departementet legger til grunn at nasjonale forskrifter gjør nødvendige permanente unntak for særnorske forhold og at justerte forskrifter heller ikke medfører nasjonale skjerpelser i forskriftene som ikke er hjemlet i direktivet.»

Dette skulle ikke være til å misforstå!

Jeg siterer videre fra innstillingen:

«Komiteen har merket seg at lovforslaget åpner for at regionvegkontor kan få samme myndighet som politiet i dag har til å gi pålegg om å gjennomføre nødvendig hvile. Komiteen legger til grunn at også slik myndighet brukes av vegetaten med smidighet og sunt skjønn.»

Flertallsmerknadene går jeg ut fra at deltagende partier begrunner.

Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti står sammen om merknader som anbefaler varig unntak fra kjøre- og hviletidsbestemmelsene for sirkusvirksomhet. Det er en type virksomhet som EU-land selv gir særbestemmelser og varige unntak for. Det blir ganske spesielt når flertallet krever at sirkusvirksomhet skal underlegges de samme regler for kjøre- og hviletid som sjåfører som kjører langtransport med gods.

Fremskrittspartiet er positivt innstilt til at det gjennomføres nasjonale tilpasninger i lovverk og forskrifter knyttet til endringer i felleseuropeiske regler for kjøre- og hviletid for tungtransportsjåfører. I et felles og internasjonalt transportmarked er det viktig at lovverket er mest mulig likt for å gi lik konkurranse og like transportvilkår og medvirke til økt trafiksikkerhet. Men vi avviser at nasjonal tilpasning skal føre til endring i lover og regelverk som ikke er begrunnet med endring i felleseuropeiske regler, og at nasjonale tilpasninger ikke tar nødvendige hensyn til særegne nasjonale forhold knyttet til tungtransport på vei. Vi peker spesielt på bruk av bil til vinterdrift av veinettet, kjøreforhold om vinteren og forhold knyttet til bruk av riksveiferjer – særegne norske forhold der smidighet fremfor byråkratisk regelverk kan gi bedre bidrag til økt trafiksikkerhet.

Fremskrittspartiet har oppfattet at en del EU-land har videreført eller innført nasjonale bestemmelser som gir nasjonale avvik i forhold til forordningen. Fremskrittspartiet mener at også Norge bør kunne gjøre det.

Jeg tar opp Fremskrittspartiets forslag nr. 1 og 2.

Fremskrittspartiet vil stemme imot både endring i overskrift og endring i innholdet i § 36.

Presidenten: Representanten Arne Sortevik har tatt opp de forslag han refererte til.

Torstein Rudihagen (A) [22:25:33]: Dei foreslåtte endringane i køyre- og kviletidsføresegnene skal gi ei meir

effektiv handtering av reglane og dermed gjere det vanskelegare å bryte dei. Når reglane blir følgde i større grad, er det god grunn til å tru at det blir færre ulykker og betre arbeidsforhold for sjåførane.

Konkret inneber endringane at òg dei som bestiller transportoppdrag, får plikt til å passe på at transporten blir lagd opp i tråd med køyre- og kviletidsreglane. Denne plikta til å leggje til rette for ei lovleg gjennomføring er viktig. Det har utvilsamt oppstått situasjonar der oppdragsgivaren sine krav og forventningar har medført eit press på transportselskapet og sjåførane i retning av brot på føresegnene.

Endringane medfører òg at Biltilsynet får lov til å stoppe vidare køyring dersom dei finn grove brot på køyre- og kviletidsreglane. Slik kan òg Biltilsynet, ikkje berre politiet, som i dag, hindre ein stuptrøtt sjåfør i å fortsetje turen, med dei farar det inneber. Dette er forandringar vi er glade for at vi no får på plass. I tillegg blir det gjort ein del andre endringar av noko meir teknisk art.

Eg vil understreke betydninga av at det blir sikra god opplæring og oppfølging av Vegvesenets kontrollpersonale når det gjeld både nye og gjeldande reglar, slik at dei kan utføre arbeidet i samsvar med formålet og på ein måte som skaper respekt og forståing i bransjen.

Det går fram av proposisjonen at departementet vil gjere ei ny vurdering av behov for varige nasjonale unntak frå reglane før dei mellombelse unntaka går ut 1. august 2008, og at dette vil skje i dialog med dei som regelverket får verknad for. Brøytebilar på fjellovergangane våre er eit eksempel på at særnorske forhold kan krevje spesiell merksemd i samband med denne typen regelverk. Det er viktig at departementet tek ein slik gjennomgang.

Eg meiner det er avgjerande viktig at lover og forskrifter på samferdselsområdet i størst mogleg grad medverkar til auka trafikksikkerheit. Prestasjonsbasert avlønning, spesielt akkordlønn, i transportbransjen kan føre til press på sjåføren, noko som igjen kan setje trafikksikkerheita i fare.

Arbeidarpartiet og våre gode venner i Senterpartiet og SV meiner derfor at regelverket og oppfølginga av regelverket må hindre eit slikt lønssystem, eit lønssystem som motiverer til økonomisk brot på køyre- og kviletidsreglane eller på andre måtar bidreg til redusert trafikksikkerheit.

Eg er ikkje i tvil om at lønn som er avhengig av køyrd distanse og godsmengd, ofte vil verke slik at trafikksikkerheita kan bli redusert. Eg og Arbeidarpartiet vil derfor slå fast at akkordlønn er i strid med intensjonane i køyre- og kviletidsføresegnene.

Vi diskuterte situasjonen i drosjenæringa i Stortinget tidlegare i dag. Der òg er lønna utforma slik at det gir grunnlag for å stille liknande spørsmål om trafikksikkerheit og arbeidsmiljø. Men drosjer blir som kjent ikkje omfatta av køyre- og kviletidsføresegnene.

Karin Andersen (SV) [22:29:01]: SV støtter og er glad for de endringene som kommer nå for å styrke arbeidsmiljøet for sjåførar i transportnæringa og trafikksikkerheita langs norske veier. Det er nødvendig, for vi vet alle at trafikken øker voldsomt, og vi hører histori-

er om sjåførar som presses utover det som er forsvarlig. Inntil vi har greid å få mer av denne godstrafikkveksten over på jernbane, er vi nødt til å ha regler som sikrer at trafikksikkerheita blir ivaretatt, og at også arbeidsmiljøet er forsvarlig.

Det er mange hensyn som skal forenes når en skal ha regelverk på disse områdene. Dette er jo et EU-regelverk som innføres hos oss, og det kan være problemer i forhold til nasjonale forhold – som forrige taler sa – som man må forsøke å tilpasse det til, slik at det blir brukelig. Det har komiteen vært enig om.

I tillegg til det må vi se på hvordan konkurranseregimene, visse typer regler, arbeidsmiljøpolitikk og også politikk på andre områder vil virke sammen og fungere godt. Også en del av drosjenæringa er regulert av dette. Før var grensen for antall seter 15, i det nye reglementet er grensen 9. Det betyr at en del av det som kalles maksitaxinæringa, blir berørt av dette. Maksitaxiene transporterer mennesker som har bevegelsehemning. Spesielt for dem som har behov for rullestol, er det helt nødvendig med en maksitaxi – enten for at de skal kunne benytte seg av TT-tjenesten, eller for at de skal kunne ta en vanlig drosjetur, slik vi andre gjør.

Fra veldig mange steder i landet meldes det nå om at det blir færre og færre maksitaxier. Det er ikke fordi løyvene ikke finnes, men fordi det ikke søkes om dem. Og det er fordi det er mange regler som nå virker inn samtidig, og som gjør det mindre og mindre lønnsomt for taxinæringa å velge å kjøpe en maksitaxi istedenfor en liten bil. Da blir det jo store problemer. Det blir lang ventetid og til dels mangel på tilbud for dem som har behov for en maksitaxi for å kunne forflytte seg og ikke kan gjøre seg nytte av en vanlig drosjebil.

Det regelverket som vi nå har fått, virker sammen med en del av det andre regelverket som regulerer drosjenæringa, både når det gjelder løyver, betalte offentlige transporter, samordnede transporter og bruk av anbud. Mange av disse tingene virker sammen, og mye av det har jo den hensikt at man skal spare offentlige penger. Men problemet er at alle disse reglene på en måte gjør at man ender opp med en drosjenæring som nesten ikke har de store bilene som mennesker med funksjonsnedsettelse må ha for å kunne bli transportert. I f.eks. Hedmark er det nå flere slike løyver ledige, og det meldes fra fylkeskommunen, som har ansvaret for dette, at de ikke får noen til å søke om dem.

Det betyr at man må se på hvordan alle disse reglene virker sammen. Forhåpentligvis om ikke særlig lang tid legger Regjeringa fram en ny lov mot diskriminering og for tilgjengelighet for mennesker med funksjonsnedsettelser, der det skal settes krav på ulike områder, og der man skal ha mulighet for transport, sjøl om man har ulike problemer på det området. Derfor vil jeg spørre statsråden om Regjeringa vil se på dette området og de problemene som oppstår, bl.a. for å sikre at vi har nok biler som er tilpasset rullestolbrukere.

Jeg er helt overbevist om at det må tas noen nye grep for at vi ikke skal risikere en situasjon der alle reglene og de ulike markedsordningene virker sammen – for å si det

slik. I dag er jo det å søke om drosjeløyve noe man gjør frivillig. Det er det vanskelig å pålegge noen. Men noen må sikre at dette viktige transporttilbudet til mennesker som har bevegelseshemming og har behov for en stor bil, fortsatt vil være til stede.

Statsråd Kristin Halvorsen [22:33:44]: Jeg håper at Odelstinget har meg unnskyldt at jeg ikke kan svare på alle detaljspørsmål i denne saken, men jeg viser til det innlegget som Torstein Rudihagen fra transport- og kommunikasjonskomiteen holdt, til Karin Andersens innlegg nå og til saksordføreren innlegg om de forholdene der komiteen er enig.

Jeg vil i forståelse med samferdselsministeren svare på det spørsmålet som dreier seg om transport for funksjonshemmede, fordi det er ganske mange mennesker som nå har fått sin bevegelsesfrihet innskrenket. Som representanten Karin Andersen var inne på, er det to gode målsettinger som kan kollidere i denne saken, nemlig målsettingen om at man skal ha friske, uthvilte sjåfører på store biler, og målsettingen om at også funksjonshemmede skal ha rett til å bevege seg fritt. Vi vet at det er et problem at antall maksitaxier går ned, og dette kan være en av grunnene til behandlingen av saken i dag. Den bestemmelsen som nå er til behandling i Stortinget, har allerede trådt i kraft, fra 2. juli 2007. Den nye grensen på ni passasjerer har altså vært virksom. Vi ser at antallet maksitaxier går ned, og vi vet at det kan ha sammenheng med de muligheter bevegelseshemmede har for å få dekket sitt behov for transporttjenester.

I forståelse med samferdselsministeren, som nevnt, vil jeg svare følgende på spørsmålet fra representanten Karin Andersen: I utgangspunktet vil EØS-forordningen om kjøre- og hviletid ikke åpne for at Norge kan gi mindre strenge regler for kjøre- og hviletid for slik type persontransport utenfor rute som vi nå diskuterer, altså transport med maksitaxier. Regjeringen vil likevel ta opp denne problemstillingen med EU. Selv om en skal ha i mente at hensynet til trafikktrygghet i utgangspunktet taler mot å stille mindre strenge krav til at sjåførene får tilstrekkelig med pauser og hviletid, mener jeg at hensynet til de funksjonshemmede skal veie tyngst. Dersom det ikke er spesielt tungtveiende grunner med hensyn til trafiksikkerhet bak forslaget fra EU, er det vår oppfatning at det går an å framforhandle et unntak, slik man har gjort på flere andre områder på samferdselssektoren.

Dette er altså en sak som Regjeringen vil ta opp med EU, for å se om det går an å finne en smidig måte der funksjonshemmede kan sikres transport for fremtiden.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 282)

Etter at det var ringt til votering, uttalte

presidenten: Odelstinget skal da votere i sakene nr. 1 og 2.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har representanten Christian Tybring-Gjedde satt fram et forslag på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre. Forslaget lyder:

«I lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling gjøres følgende endringer:

I

Ny § 5-2 a tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder ikke forsikringsformidling av gjenforsikring og forsikringer knyttet til virksomheter som oppfyller minst to av følgende vilkår:

- (1) har mer enn 250 ansatte
- (2) har en salgsinntekt på minst 100 millioner kroner ifølge siste årsregnskap, eller
- (3) har eiendeler ifølge siste balanse på minst 50 millioner kroner.

Ny § 5-2 a fjerde ledd skal lyde:

Første og annet ledd gjelder ikke forsikringsformidling av forsikringer fra forsikringsselskaper som ikke er etablert her i riket, forutsatt at forsikringsmeglingsforetaket videreformidler mottatt vederlag til oppdragsgiveren. Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder heller ikke forsikringsformidling av forsikring knyttet til

- a) luftfartøy,
- b) skip som er registreringspliktige i norsk ordinært skipsregister, norsk internasjonalt skipsregister eller i utenlandsk skipsregister,
- c) boreplattformer og lignende flyttbare innretninger,
- d) faste innretninger til bruk i forbindelse med utvinning og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster eller utskipping, lagring eller rørtransport av utvunnet olje og gass,
- e) innretninger til bruk i forbindelse med olje- og gassvirksomhet ved anlegg på land,
- f) bygging av skip eller innretninger som nevnt i bokstav b til e,
- g) virksomhet, utstyr, tilbehør mv. i tilknytning til innretninger som nevnt i bokstav c til f,
- h) varer som transporteres i eller mellom land utenfor Norge.

Regjeringens forslag til nytt fjerde ledd blir nytt femte ledd.

II

Endringene under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan gi overgangsregler.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre ble med 44 mot 31 stemmer ikke bifalt. (Voteringsutskrift kl. 22.43.09)

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i innskuddspensjonsloven, forsikringsformidlingsloven, forsikringsloven mv.

I

I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd nr. 3 skal lyde:

Skadeforsikringselskaper, herunder utenlandske skadeforsikringselskapers generalagent (hovedagent) i Norge og gjenforsikringselskaper.

II

I lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker m.v. gjøres følgende endring:

§ 2-7 annet ledd første punktum skal lyde:

(2) Et medlems årsavgift skal settes til summen av 1 promille av samlet garantert innskudd og 0,5 promille av beregningsgrunnlaget for kapitaldekningskravet, dog slik at

- a) for et medlem som har en kjernekapitaldekning på mindre enn 8 prosent skal avgiftsbeløpet *forhøyes* med et prosentvis tillegg på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen er mindre enn 8 prosent,
- b) for et medlem som har en kjernekapitaldekning som overstiger 8 prosent, skal avgiftsbeløpet reduseres med et prosentvis fradrag på 4 ganger det antall prosentpoeng som kjernekapitaldekningen overstiger 8 prosent, men ikke i noe tilfelle på mer enn 35 prosent.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-46 tredje ledd skal lyde:

Det gis fradrag etter annet ledd *for tilskudd til pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven § 2-3 annet ledd* for selvstendig næringsdrivende, deltakere som nevnt i § 10-40 og *person som nevnt i innskuddspensjonsloven § 2-3 annet ledd annet punktum*. *Det gis fradrag etter første ledd bokstav a for premie til risikoytelser etter lov om foretakspensjon knyttet til pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven § 2-3 annet ledd.*

IV

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1-2 ny bokstav e skal lyde:

e. *Frilanser: person som utfører arbeid eller oppdrag*

utenfor tjeneste for lønn eller annen godtgjørelse, uten å være selvstendig næringsdrivende.

Nåværende bokstaver e til p blir nye bokstaver f til q.

§ 2-3 annet ledd skal lyde:

(2) Et foretak som ikke omfattes av første ledd kan opprette pensjonsordning for selvstendig næringsdrivende, for personlig deltaker i deltakerliknet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. *Tilsvarende gjelder for frilanser.* Årlig innskudd til ordning som nevnt i *første og annet* punktum kan ikke overstige 4 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, *godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerliknet selskap* eller lønn mellom 1 og 12 G. Dersom et foretak som nevnt i første punktum oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer.

§ 2-4 skal lyde:

(1) Foretak som har alderspensjonsordning etter § 2-1, kan tegne særskilt forsikring etter lov om foretakspensjon som kan gi uførepensjon til medlemmer som helt eller delvis mister ervervsevnen og/eller ytelser til barn og andre etterlatte av medlemmer som dør. *Det samme gjelder for frilanser.*

(2) Foretaket kan tegne forsikring som gir innskuddsfritak under uførhet i samsvar med uføregraden, tilsvarende premiefritak etter lov om foretakspensjon § 6-7. *Tilsvarende gjelder for frilanser.* *Forsikring som gir innskuddsfritak i alderspensjonsordning etter § 2-3 annet ledd kan likevel ikke gi rett til innskudd som overstiger innskuddsgrensen i § 2-3 annet ledd.*

V

I lov 14. desember 2001 nr. 95 om beskyttelse av supplerende pensjonsrettigheter for arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor EØS-området gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. Lovens virkeområde

Loven gjelder pensjonsordninger som nevnt i nr. 1 til 7 når de skal gi arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende rett til alderspensjon og eventuelt uførepensjon og etterlattepensjon i tillegg til eller i stedet for tilsvarende lovbaserte trygdeytelser (supplerende pensjonsordninger):

1. pensjonsordninger opprettet i livsforsikringselskap, pensjonskasse, bank eller forvaltningsselskap for verdipapirfond og som omfattes av lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon eller lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold,
2. kommunale pensjonsordninger som omfattes av lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner §§ 24 nr. 4 og 43 annet ledd med tilhørende forskrifter,
3. andre kollektive pensjonsordninger i pensjonskasse el-

- ler livsforsikringsselskap enn de som er nevnt under 1 og 2,
4. *avtalebaserte pensjonsordninger* hvor ytelsene utbetales over foretakets drift,
 5. pensjonsfond som omfattes av lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon § 16-2 23. ledd,
 6. avtaler om pensjonsordning for selvstendig næringsdrivende,
 7. *Sykehjelps- og pensjonsordningen for leger.*

VI

I lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling gjøres følgende endringer:

Ny § 5-2 a skal lyde:

§ 5-2 a. *Vederlag for forsikringsformidling*

Et forsikringsmeglingsforetak skal påse at provisjon og annen godtgjørelse som skal betales for forsikringsformidlingen, blir avtalt med oppdragsgiveren før oppdrag blir utført. Avtalen skal bekreftes skriftlig dersom oppdragsgiveren krever det, eller forsikringsformidlingen omfatter tjenester knyttet til forsikringsforholdet etter at forsikringsavtalen er inngått.

Et forsikringsmeglingsforetak har ikke adgang til å motta provisjon eller annen godtgjørelse for forsikringsformidlingen fra den forsikringsgiver som har overtatt den forsikringsavtalen et formidlingsoppdrag gjelder.

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder ikke forsikringsformidling av gjenforsikring. Videre gjelder første og annet ledd ikke forsikringsformidling av forsikringer fra forsikringsselskaper som ikke er etablert her i riket, forutsatt at forsikringsmeglingsforetaket videreformidler motatt vederlag til oppdragsgiveren. Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder heller ikke forsikringsformidling av forsikring knyttet til

- a) *luftfartøy,*
- b) *skip som er registreringspliktige i norsk ordinært skipsregister, norsk internasjonalt skipsregister eller i utenlandsk skipsregister,*
- c) *boreplattformer og lignende flyttbare innretninger,*
- d) *faste innretninger til bruk i forbindelse med utvinning og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster eller utskipping, lagring eller rørtransport av utvunnet olje og gass,*
- e) *innretninger til bruk i forbindelse med olje- og gassvirksomhet ved anlegg på land,*
- f) *bygging av skip eller innretninger som nevnt i bokstav b til e,*
- g) *virksomhet, utstyr, tilbehør mv. i tilknytning til innretninger som nevnt i bokstav c til f,*
- h) *ren internasjonal varetransport.*

Kongen kan i forskrift eller i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i første og annet ledd.

§ 8-2 første ledd annet punktum skal lyde:

Bestemmelsene i lovens §§ 5-2, 5-2 a, 5-3, 5-4, 5-6 og 5-7 annet ledd gjelder for slik forsikringsmeglervirksomhet.

VII

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1-3 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Livsforsikringsselskaper kan overta gjenforsikring innenfor tildelte klasser i begrenset omfang.

§ 1-3 annet ledd skal lyde:

Skadeforsikringsselskaper kan bare overta forsikringer som ikke regnes som livsforsikringer eller kredittforsikringer. Kredittilsynet kan tillate at skadeforsikringsselskaper overtar livsforsikringer i form av rene risikoforsikringer av høyst ett års varighet. *Skadeforsikringsselskaper kan overta gjenforsikring innenfor tildelte klasser i begrenset omfang.*

§ 1-3 tredje ledd første punktum skal lyde:

Kredittforsikringsselskaper kan bare overta kredittforsikringer og gjenforsikring innenfor kredittforsikring.

§ 1-3 nytt femte ledd skal lyde:

Gjenforsikringsselskaper kan bare overta gjenforsikring.

§ 2-1 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

For forsikringsselskaper som driver direkte forsikringsvirksomhet skal tillatelse gis for nærmere angitte forsikringsklasser.

Annet punktum blir nytt tredje punktum.

Ny § 6-9 skal lyde:

§ 6-9. *Provisjon og annet vederlag for forsikringsformidling*

Et forsikringsselskap har ikke adgang til å yte provisjon eller annet vederlag til forsikringsmeglingsforetak i anledning formidling av forsikringsavtale til selskapet dersom forsikringsmeglingsforetaket ved å motta slik provisjon vil handle i strid med reglene i lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling § 5-2 a.

Kongen kan fastsette nærmere regler om gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i første ledd, herunder regler om forsikringsselskapers adgang til å ha særlige pristariffer for administrative tjenester for forsikringer som kommer til et forsikringsselskap fra forsikringsmeglingsforetak.

§ 7-6 første ledd nytt femte punktum skal lyde:

Pensjonistene regnes som medlemmer i pensjonsordningen.

§ 11-13 tredje ledd skal lyde:

Ved beregning, oppgjør og anvendelse av de midler som skal overføres, gjelder bestemmelsene i §§ 11-7, 11-8, 11-9 og 11-10 første, annet, fjerde og femte ledd tilsvarende. *Er overført premiereserve ikke tilstrekkelig*

til å sikre rettighetene etter en fripolise, skal manglende premiereserve dekkes ved overførte tilleggsavsetninger.

VIII

I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) gjøres følgende endring:

§ 9-15 syvende ledd skal lyde:

Kredittilsynet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak fritta verdipapirforetak med tillatelse til å yte investerings-tjenestene som nevnt i § 2-1 første ledd nr. 4 og 5, og forvaltningsselskap for verdipapirfond med tillatelse til å drive aktiv forvaltning, fra krav til ansvarlig kapital for operasjonell risiko.

IX

Endringen under III trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2007. Endringene under IV trer i kraft straks. De øvrige endringene gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelser til ulik tid.

Kongen kan gi overgangsregler.

Presidenten: Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre har varslet at nå som deres forslag har falt, vil de støtte innstillingen subsidiært på disse punkter.

Presidenten vil gjøre oppmerksom på den kommafeilen i innstillingens I som ble påpekt av Christian Tybring-Gjedde i hans innlegg tidligere i dag. Kredittilsynslovens § 1 første ledd nr. 3 skal lyde:

«Skadeforsikringsselskaper, herunder utenlandske skadeforsikringsselskapers generalagent (hovedagent) i Norge, og gjenforsikringsselskaper.»

Det siste kommaet var altså uteglemt.

Votering:

Komiteens innstilling – med den foretatte rettelse – ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Votering:

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten er det satt fram to forslag. Det er forslagene nr. 1 og 2 fra Arne Sortevik på vegne av Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 1 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for at innføring gjennom forskrifter av nye kjøre- og hviletidsbestemmelser utsettes. Det utarbeides nye forskrifter som tydeligere tar hensyn til særegne norske kjøreforhold, som viderefører unntak for transport innen radius på 100 km og som gir generelt unntak for transport i forbindelse med vegvedlikehold/vinterdrift.»

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for varig unntak for sirkusvirksomhet fra bestemmelsene og forskrifter om kjøre- og hviletiden i vegtrafikkloven, inkludert krav om fartsskrivere.»

Disse forslagene blir i samsvar med forretningsordnens § 30 å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

lov

om endringer i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 (gjennomføring av forordning (EF) 561/2006 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale området innenfor veitransport og om endring av forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt om oppheving av forordning (EØF) nr. 3820/85 m.m.)

I

I vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 gjøres følgende endringer:

§ 13 nytt fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om gebyr for godkjenning av og tilsyn med verksteder for fartsskriver.

§ 21 annet ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om kjøre- og hviletid, om arbeidstid og om arbeidsvilkår for førere, grupper av førere, andre arbeidstakere innenfor vegtransport og avtalepart i transportoppdrag. Departementet kan videre gi forskrifter om plikt til å registrere opplysninger om disse forhold og om lagring, nedlasting, oppbevaring, innsending og kontroll av opplysningene, og om kontrollmyndighetenes tilgang til virksomheter, kjøretøy og kontrollapparater. Departementet kan også gi forskrifter om gebyr for utstedelse av fartsskriverkort.

Ny § 32 skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om at overtredelse begått på fremmed stats territorium av kjøre- og hviletidsbestemmelser gitt i medhold av § 21 andre ledd, skal straffes her i riket i samsvar med § 31, uavhengig av statsborgerskap og bostedsland.

Overskriften til § 36 skal lyde:

Forbud mot bruk av kjøretøy, inndragning av kjennermerke og vognkort og pålegg om hvile

§ 36 nytt nr. 9 skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi politiet og regionvekkontoret myndighet til å gi pålegg om å gjennomføre nødvendig hvile når bestemmelser gitt i medhold av § 21 annet ledd er overtrådt.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Presidenten: Det voteres først over overskriften til § 36 samt § 36 nytt nr. 9, under I.

Fremskrittspartiet har varslet at de vil stemme imot.

Votering:

Komiteens innstilling ble med 59 mot 16 stemmer bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 22.45.25)

Presidenten: Det voteres så over resten av I samt II.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Votering:

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Sak nr. 3

Referat

1. (47) Representantlovforslag fra stortingsrepresentantene Robert Eriksson, Martin Engeset, Åse Gunhild Woie Duesund og André N. Skjelstad om lov om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) (Dokument nr. 8:68 (2007-2008))
Enst.: Sendes arbeids- og sosialkomiteen.

Presidenten: Dermed er sakene på dagens kart ferdigbehandlet.

Forlanger noen ordet i henhold til forretningsordenens § 37 a før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 22.47.
